HALLVARDSVAKA

Menighetsblad for St. Hallvard Nr. 4/06 22. årg.

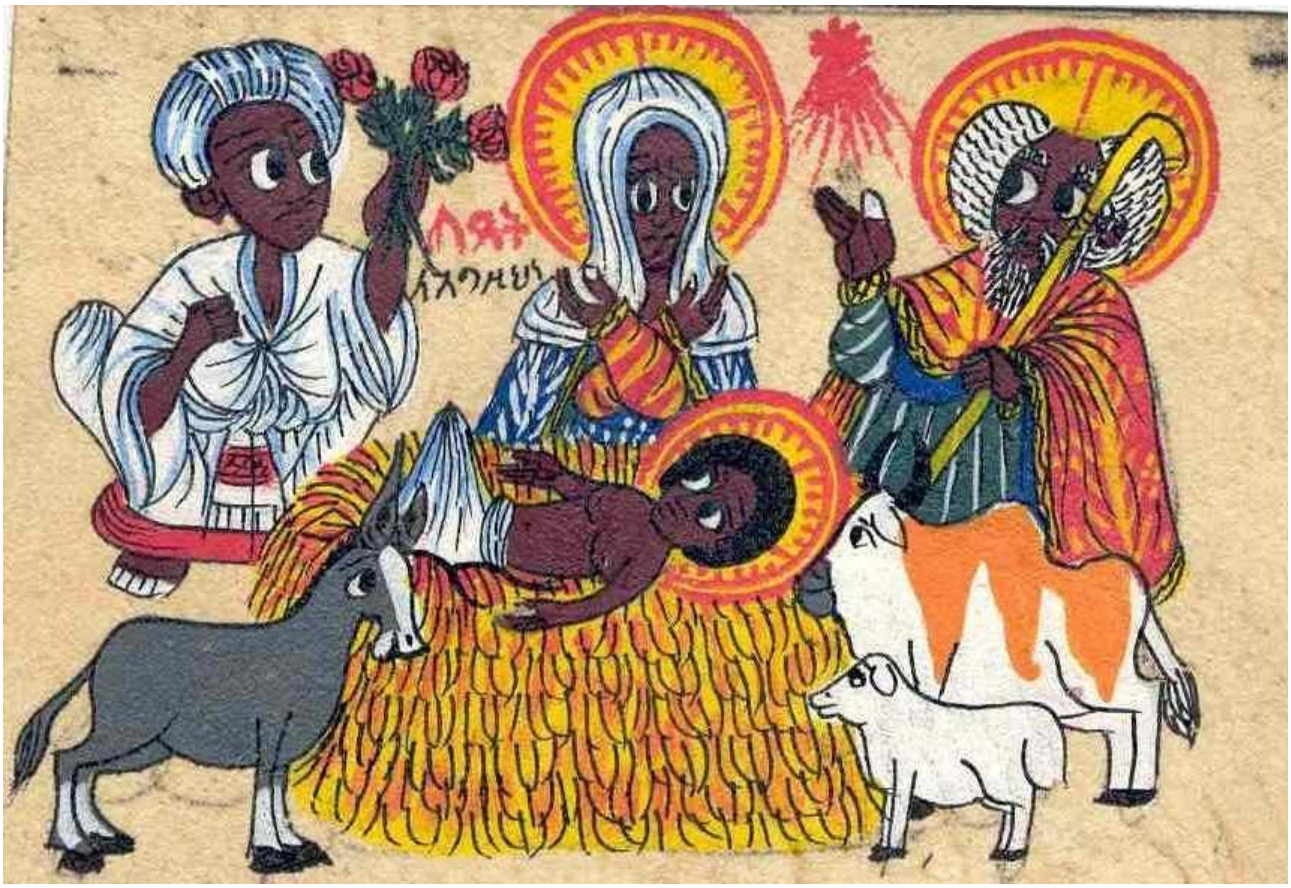

Advent - porten til julens helligdom

Rydd vei for Herren

Advent er som en port du skal gå gjennom for å komme til julens helligdom, minner karmelitten Wilfrid Stinissen oss om. Vi håper at dette nummeret av Hallvardsvaka vil inspirere oss til å leve advent på en god måte. Jeg vil derfor spesielt anbefale Stinissens enkle ord om advent: «Dersom du vet hvem du venter på og er sikker på at han kommer, da feirer du advent på rett måte». Dette skjer ikke uten anstrengelser i en tid da så mye vil dra oss bort fra det som er vesentlig. Vi trenger Den Hellige Ånd for å kunne feire advent på «rett» vis. Derfor har jeg valgt ut Edith Steins Bønn til Den Hellige Ånd som en kilde til inspirasjon også i adventstiden.

Vi trenger stadig å fornye oss, bli mer klar over hvem vi er og hvem vi venter på. I år får vi en sjelden mulighet til dette gjennom menighetens evangelieseringsuke. p. Nikolas gir oss en innføring i hva dette innebærer.

Fransiskushjelpen er fortsatt midt i feiringen av sitt jubileum. Denne gangen har vi med bilder av noen sentrale personer i Fransiskushjelpens historie!

Mange bidrar til Hallvardsvaka nå. Dette er gledelig. Takk for alle bidrag og takk for konstruktive tilbakemeldinger.

~~ Aslaug ~

Innholdsfortegnelse

Bønn til Den Hellige Ånd av Edith Stein 4

Adventstidens to «portvakter» av p. Wilfrid Stinissen 5

Julefeiring i ulike kulturer 6

Dominikanerinnene på Lunden – en mulig «næringsstasjon»? 13

Gå ut og fortell - reevangelisering 15

Gi troen videre – hvordan? 17

I riktig gamle dager 20

Broder Frans 21

Frans av Assisi: Å velge en lappekutte 21

Da Ronald prest hadde sølvbryllup 22

Caritas - søndag 24

Julegaven som forandrer verden 25

Økonomien i St. Hallvard menighet 26

Hva skjer? 27

Hva har skjedd? 35

Trosliv

Bønn til Den Hellige Ånd

Hvem er du, lys
som fyller meg og
lyser opp mitt hjertes mørke?
Du leder meg fram som
en moders hånd og
slipper du meg,
så kan jeg ikke ta et skritt.
Du er det rom
som omslutter mitt vesen,
og skjuler det i seg.
Deg foruten,
synker det i avgrunnen,
i intets avgrunn,
hvorifra det løftes opp i lyset.
Du som er nærmere meg
enn jeg selv
og inderligere
enn mitt innerste.
Og enda ugripbar
og ufattbar
sprenger du alle navn:
Hellige Ånd – Evige kjærlighet.

Edith Stein (oversatt av Aslaug Espe)

Adventstidens to «portvakter»

av Wilfrid Stinissen, karmelittbroder

I adventstiden ser du trolig fram til alt det fine du skal få oppleve i julen: stemning, fellesskap, idyllen ved krybben. Men adventstid er så mye mer enn det. Du venter på noen som skal komme deg enda nærmere enn du er deg selv.

I adventstiden peker kirken på to skikkelser, som hver på sin måte, lærer oss hvordan vi skal vente. Advent er som en port du må gå gjennom for å komme til julens helligdom. Porten er flankert av to skikkelser som holder vakt over helligdommen og som spør deg hvorfor du vil inn. De forteller deg hvordan du kan komme inn.

De to skikkelsene er svært ulike. Den ene er stor og sterk, en mann kledd i kamelhår. Men på tross av sin storhet, vil denne mannen ikke være noe annet enn en mann som roper i ødemarken: «Rydd vei for Herren». Den andre er en forsvarsløs kvinne som venter barn. Hun roper ikke. Hun er taus, helt fokusert på det som skjer inni henne. Hun hvisker bare: «Jeg er Herrens tjenerinne».

Begge vet hvem de venter på. De venter ikke på bedre tider, på hyggelige og stemningsfulle opplevelser. De venter på Gud og de vet at ingenting kan hindre hans komme hvis de er åpne og rede til å ta i mot ham.

Vet du også hvem du venter på og er sikker på at han kommer, da feirer du advent på rett vis!

(Wilfrid Stinissen, oversatt av Aslaug Espe)

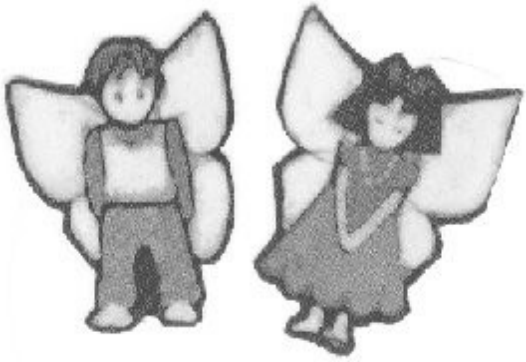

Illustrasjon: Astri Tønnessen Berg

Julefeiring i ulike kulturer

Julefeiringen i Norge har sterke tradisjoner og preges gjerne av juletrær, julenisser, julebukker, julebakst, engler, gaver, familieselskaper, pinnekjøtt, ribbe og surkål – og for noen av kirkebesøk. For noen preges julen av ensomhet, ofte ufrivillig...

Laget av Gro Elisabet Saue

Tradisjonen med å feire jul i Norge er så gammel at man ikke vet når den egentlig begynte. Man er heller ikke sikker på ordets opprinnelse, men det kan være avledet av «´ylir», det norrøne navnet på måneden frem til midten av desember. Da kristendommen kom til landet, var datoen 25. desember av kirken offisielt erklært som Kristi fødselsdag, og feiringen av denne datoen smeltet derfor sammen med den tradisjonelle julefeiringen. Julefeiringen varte tradisjonelt fra 13. desember til 13. januar.

Katolsk julefeiring i ulike kulturer

I vår katolske kirke møtes mennesker fra ulike nasjoner...Det er spennende å høre litt hvordan julen feires og hvordan katolikker med annen nasjonal bakgrunn ser på den norske julefeiringen.

Noen av bidragene kommer fra en artikkel i Broen (*6/2002),* men de fleste er beretninger fra mennesker som tilhører St. Hallvard menighet.

Jul i Sri Lanka

Jul var noe jeg alltid så frem til da jeg var barn. Jeg flyttet til Norge i en alder av 12 år, men husker fremledes hvordan vi feiret jul i mitt hjemland. I Sri Lanka finnes det fire store religioner: buddhisme, hinduisme, islam og kristendom. De fleste tamiler er enten hinduer eller kristne. Vi er få kristne, og katolikkene er i mindretall.

Juleforbredelsene hjemme begynner ikke før to uker før jul. Vi legger mer vekt på julekrybben enn juletreet, og vi henger en stor stjerne med lys utenfor huset for å vise andre at vi feirer jul. Min mor, bestemor og tantene mine lager forskjellige søtsaker som vi kaller "palakaram". Disse gis til naboer når vi feirer en høytid, samtidig med at vi også selv skal kose oss litt.

Julegaver er ikke det aller viktigste for oss. Siden vi katolikker legger mest vekt på påskehøytiden, blir julegaver sett på som mindre viktig. Vi vektlegger mest samling av familie, venner og slektninger. Men det betyr ikke at tamilske katolske barn ikke får noe til jul. De voksne gir barna penger på 1. juledag, særlig besteforeldre og gudmor og gudfar. Barna bruker mesteparten av pengene til å kjøpe godteri.

På 1. juledag tar vi på oss finstasen og drar til kirke. Dette er det aller viktigste for oss i julen. Selv folk som aldri ellers går til messe, oppsøker kirken denne dagen. Etter messen drar alle familier og slektninger hjem til hverandre og spiser middag. Vi har ikke noen spesiell tradisjon når det gjelder julemiddag. Vi spiser mat som vi ellers pleier å lage til fester. Vår julefeiring er mer avslappet enn den vi har i Norge. Vi har mindre materialisme der jeg kommer fra. Folk verdsetter ofte andre ting i livet enn folk gjerne gjør her i landet.

Av Hariharan Thevarajah

- **Jul på Filippinene**

Julefeiringen på Filippinene er noen av mine beste minner. Hvor jeg enn er på jorda, tar jeg alltid med meg julelys, julepynt, store julestjerner laget av bambus, julesanger, familiesammenkomst og selvfølgelig maten.

Vår julestemning begynner allerede i september, den første av "ber-månedene". Julestemning kommer man i først når man begynner å spille julesanger på radio, og når shoppingsentrene tar ut julepynten. Gatene og husene lyser med fargerik og glitrende pynt. Barn besøker nabolaget for å synge julesanger, og folk begynner å pakke inn presanger i blankt julepapir med fine sløyfer.

Den viktigste del av vår juletradisjon, og den offisielle begynnelsen av juletiden, er 16.desember. Da starter *Misa de gallo* (midnattmesse), og slike messer fortsetter til juleaften. Dette er en tradisjon der folk står opp tidlig om morgen for å dra til messe. Etter messen går man ut og blir møtt av morgenduft blandet med matlukt av puto, bibingka og kutsinta (riskaker). Så står folk utenfor kirken og spiser og drikker salabat (ingefær-te). Juleaften samler hele familien seg til midnattsmiddag, *Noche Buena*. Men før dette drar vi til kirken for å feire midnattmesse til minne om Jesus fødsel. Jesus fødsel er det sentrale i julen for alle katolikker. For filippinere er juletiden også en anledning til å feire høsten og gavmildhet. For oss er julen en fin anledning til å takke for alt vi har fått, til å tenke på og be for andre som ikke har vært så heldige som oss, og til å være sammen med mennesker vi er glade i. I juletiden kan man se den fargerike filippinske historie. Gjennom maten og skikkene kan man se de mange ulike nasjonaliteter som nå har blitt til den filippinske kultur.

Michaela Bolor

- **Jul i Vietnam**

De mest tradisjonelle religionene i Vietnam er buddhismen, taoismen og konfuismen, men under det franske styret ble mange påvirket av kristendommen. Julen er en av de fire viktigste hendelsene i det vietnamesiske året. De andre er Buddhas fødselsdag, vietnamesisk nyttår og "midt-høst festivalen", på originalspråket kalt Trung Thu.Det er meget vanlig at kristne i Vietnam deltar på julenattsmesse, for å ta del i denne spesielle feiringen. Etter messe drar de hjem og spiser et måltid sammen. Til å begynne med bestod måltidet av enkel kyllingsuppe, men nå varierer det stort sett etter folks levestandard. Måltidet er endog mest viktig i symbolsk sammenheng - ikke akkurat hva vi spiser. Den norske julefeiringen er svært forskjellig fra den vietnamesiske. I den vietnamesiske julefeiringen er julenattsmessen viktigst, mens her i Norge blir det fokusert på flere ting, som for eksempel juletrær, pakker, julestrømper osv. Jul i Norge og Vietnam er ulik, men det viktigste av alt er likt: Vi feirer Jesu fødsel.

Dai Tran

- **Jul i Polen**

Som i andre land, varierer juletradisjonene litt etter hvor i landet man kommer fra, og selvsagt litt fra familie til familie. Men noen grunnleggende tradisjoner tror jeg de fleste polakker kan være enige om. I Polen er det slik som i Norge vanlig å ha juletre i stuen, men det pleier å stå i et hjørne, og man går ikke rundt det. Man har også julegaver og setter opp julekrybber.

Det som alltid har vært noe av det fineste med julen for meg er tradisjonene rundt *oplatek*. Opùatek er et veldig tynt brød, som minner om hostien man får i kirken. I gamle dager ble disse laget hjemme i jern, men i dag kjøpes de i menigheten eller i klostre. Før julemåltidet på julaften, som familien ikke kan begynne å spise før den første stjernen har blitt sett på himmelen, deler alle høytidelig sin bit av en opùatek med hverandre. Dette er et tegn på at man ønsker hverandre alt godt, og at man tilgir og ber om tilgivelse for alt som kan ha skjedd forut. Dette gjør man slik at man skal kunne sette seg til julemåltidet med et rent hjerte. Man sender også opùatek med julekort, slik at også familie og venner, som man ikke har anledning til å være sammen med i julen, tas med.

I Polen har man fra gammelt av beholdt tradisjonen med å faste på juleaften, derfor spiser man stort sett ikke hele dagen, og man spiser også bare fisk, karpe, til julemåltidet. Men dette måltidet er likevel ikke noe "faste"-måltid, og man har alltid mange retter. På juleaften skal man dekke på til en for mye, dørene skal være åpne for enhver som måtte banke på. Det skal være dekket på for den fremmede ved bordet, slik at han eller hun vil føle seg virkelig velkommen. *Marta Bivand (Erdal)*

Jul hos St. Josephsøstrene på Grefsen

I St. Josephsøstrenes Hjem på Grefsen bor 29 søstre og dessuten vår alles kjære pater Ronald Hølscher.Vi har en egen sykeavdeling for våre søstre og de fleste søstre er litt eldre, men alle bidrar til at det hersker en god og varm atmosfære på Grefsen.

Selve forberedelsestiden til jul begynner jo med advent. Da mediterer og ber vi med de liturgiske tekster, slik vi finner dem i lesningstekstene i messen og i våre daglige tidebønner. På denne måten og med en dag i stillhet og bønn, forbereder vi oss gradvis på den store julehøytiden.

Det åndelige, det at Jesus blir menneske, inkarnasjonens mysterium, er det viktigste for oss. Ja, Han ble en av oss, slik at vi alle kan bli litt mer ”guddommelige,” mer preget av Jesu Kristi sinnelag.
Julen er også en gledens fest for oss alle i fellesskapet da vi forsøker å gjøre det ekstra koselig.

Noen dager før jul blir selvfølgelig hele huset pyntet med juledekorasjoner, juletrær og ikke minst blir den vakre julekrybben satt frem. Julaften om ettermiddagen har vi vår ”midtnattsmesse” (kl 16.00) for alle søstrene. De eldre fra sykeavdelingen kan også delta. Deretter samles alle i en festlig pyntet dagligstue. Da kommer også gjerne noen venner og kjente og vi ønsker hverandre en velsignet og gledelig jul mens vi smaker på julebaksten og drikker et glass vin. Senere blir det festlig aftensmåltid for søstrene og hyggelig samvær. Vi synger julesanger. Vi tar oss god tid til å snakke med hverandre.

Juledagene er det både tidebønner fra julen og høymesse kl. 11.00. Noen liker å følge med på fine gudstjenester på TV . Så spiser vi en god middag og har god tid til hverandre. Utover ettermiddagen blir det også telefonsamtaler med noen i familien eller besøk. Mange søstre setter pris på en stille stund i bønn foran krybben.

I julen blir det også satt av ekstra tid til å besøke eldre og ensomme som vi har kontakt med. Julefeiringen hos oss på Grefsen ligner litt på den vanlige julefeiringen, men vi gir også den åndelige dimensjonen stor plass.

St. Josephsøstrene

Advent og jul i Tyskland

Advent og jul er en yndet årstid i Tyskland. Særlig romantisk blir det når snøen dekker mark og skog og mange bortgjemte kirker og kapeller kaster et vennlig og inviterende lys gjennom vinduene og ut i mørket. Jeg husker lange fotturer i Schwarzwald på adventssøndagene hvor vi – mens vi snublet omkring i den bokstavelig svarte skogen - gledet oss til nettopp dette synet. Målet var å nå det lille kapellet i skogkanten ikke langt fra bussholdeplassen. Da hadde vi en stille bønnestund, ja sang til og med noen adventssanger, før bussen kjørte oss hjem. Advent skal være en stille forberedelsestid til jul, men også i Tyskland er adventstiden stappet full med julehandel og andre juleforberedelser.

I advent byr Tyskland på mange tradisjonsrike julemarkeder som blir markedsført nesten over hele verden. Julemarkeder i Lübeck og Nürnberg, München og Rothenburg trekker folk til seg på grunn av den romantiske stemningen og lukten av julebakst og ’Glühwein’ på hvert hjørne. Vi blir etter hvert helt døve overfor julesangene som spilles nonstop. Øynene hviler på overdådig dekorerte salgsboder med julepresanger som er håndlaget av alle slags kunstnere og håndverkere. Folk strømmer til, ikke bare fra Norge, men helt fra Japan og Australia.

Det sies at både adventskransen og juletreet ble oppfunnet i Tyskland.

Som i Norge er jul en fest for hele familien. Den store dagen er ikke julaften, men første juledag. En 'lille - julaften' finnes ikke. Julaften i Tyskland er mer beskjeden enn den norske. Hos oss blir krybben satt opp og juletreet pyntet. De siste gaver pakkes inn. Før var den 24. desember fastedag, en fortsettelse av advent som fastetid. Fastetiden sluttet ikke før folk kom fra midnattsmessen. I dag spises det noe godt, men ikke overdådig, om kvelden før midnattsmessen. Gavene blir pakket ut før man går til kirken. Hjemme hos oss ble det også sunget julesanger, akkompagnert på klaver og fløyte. Vi leste også juleevangeliet. Selve messen begynner oftest kl. 21 eller 22. Det er fullt mulig å komme seg hjem og følge messen fra Vatikanet.

Første juledag serveres det store måltider som nordmenn inntar allerede dagen før. Så følger det ofte en felles spasertur for å kunne fordøye litt av alt det gode. Gås er en meget yndet hovedrett under middagen som inntas til lunsjtid. Noen stedeer i Tyskland foretrekkes karpe, oksetunge eller surret stek. Svineribbe og pinnekjøtt er fullstendig ukjent. Også denne dagen samles familien rundt juletreet. Vi synger, forteller eller betrakter og beundrer det pyntede treet, og ikke minst krybben, som er bygget opp foran treet, i taushet. Du ville for øvrig aldri finne flagg på et tysk juletre. Derimot har tradisjonen med levende lys holdt seg noen steder, bl.a. hjemme hos oss.

I min hjemby inviterer kirken til julevesper i sykehuskapellet. Presten gir så et pent lys til alle som finner veien dit. Vanligvis er det bare en liten flokk. I min familie har det blitt en kjær tradisjon å ta kveldsturen dit. Kapellet står ikke langt fra Rhinen og på hjemveien går vi langs elvebredden. Mørket faller på og vi skimter lysene fra noen ensomme juletrær på vinmarkene i de bratte skråningene langs elven. Da senker julefreden seg helt og fullt.

Helga Haass-Männle

Jul i en norsk familie

I Norge begynner oftest julen eller i hvert fall juleforberedelsene sent i oktober eller tidlig i november, men i vår familie begynner vi litt nærmere den egentlige julen. Selv om de fleste forberedelsene blir tatt hånd om de siste dagene før julaften, går ofte desemberhelgene med til både julehandel og kakebakst. Hvor mange kakeslag det blir, varierer fra år til år, med noen faste gjengangere som pepperkaker og havrekjeks. I motsetning til mange norske familier, som har julepynt fremme lenge før jul, pynter vi hele huset på lille - julaften. Da pyntes juletreet, som oftest med temaet "all verdens julekuler", med blant annet en blå Jomfru Maria av Guadelupe - kule og ikonmalte russiske egg. Julegavene blir lagt under treet, selv om haugen blir betydelig

mindre hvert år, jo eldre de yngste i familien blir. Om morgenen den 24. er høydepunktet ”Tre nøtter til Askepott”, uansett alder, og gjerne ”Reisen til Julestjernen” også. Etterpå er det tid for å dra til kirka, i barnemessen, og hvert år er vi like forventningsfulle og helst håper vi å møte p. Ronald i messen.

Etter messen kjører vi hjem til Ås igjen, og begynner å lage middag. Vi er som oftest bare familien, av og til kanskje en slektning eller venn i tillegg, men menyen er fast hvert år. Pinnekjøtt til middag, og moltekrem til dessert.

Før vi spiser samles vi rundt julekrybben. Vi legger Jesusbarnet på plass i krybben, leser juleevangeliet og synger en julesang eller to. Etter middag, litt utpå kvelden spiser vi julekaker, og åpner julegaver. Å gå rundt juletreet er en tradisjon som har gått litt i «glemmeboken» i vår familie, Da vi var små var dette selvfølgelig også en viktig del av kvelden. Men julesanger synger vi uansett, og vi ser ofte på midnattmessen fra Roma også.

Resten av romjulen tilbringes vel som oftest ganske tradisjonelt. Vi spiser flere av de ”vanlige” rettene, som ribbe på 1. juledag og kalkun på nyttårsaften. Resten av dagene brukes gjerne til å besøke eller få besøk av slekt og venner.

Men i år skal romjulen tilbringes ganske så annerledes. 3.juledag drar hele familien til Etiopia, Afrika, for å besøke noen venner. Så jeg tror nok både jule- og nyttårsfeiringen blir preget av noe ganske annet enn norske tradisjoner denne gangen!

~~ Kristin Espe Bjørnstad

Dominikanerinnene på Lunden – en mulig «næringsstasjon»?

Går du i kirken av gammel vane? Er bønn blitt en pliktøvelse?
Kjenner du deg tom og trøtt? Ønsker du en forandring?
Vi trenger regelmessige «næringsdoser» for å bevare en levende kontakt med Gud.

Hallvardsvaka ønsker også i dette nummer å presentere en «næringsstasjon» du kan kontakte om du ønsker tid til å finne deg selv og Gud! Der kan du trekke deg tilbake for å få påfyll og nye krefter. Vi vil i fremtiden fortsette å presentere andre mulige "næringsstasjoner".

Foto: Lunden Kloster

800 år i bønn for menneskenes frelse

Noen minutters gange fra travle Linderud senter ligger Lunden - Maria Bebudelses kloster. Da de første nonnene flyttet inn på Lunden gård 7. juni 1951, bragte de med seg en livsform og en bønnetradisjon som strekker seg langt tilbake. Faktisk forbereder de akkurat nå feiringen av 800-årsjubileet for grunnleggelsen av det første dominikanerinne-klosteret. Prouilhe, eller Sainte-Marie de Prouilhe som klosteret egentlig heter, ble grunnlagt av den hellige Dominikus den 27. desember 1206. 800-årsjubileet feires i alle dominikanerinne-klostre i hele verden, fra og med første søndag i advent 2006 til og med Epifani 6. januar 2008. Med andre ord en god anledning til å introdusere en "oase" innenfor menighetens grenser.

Første gang jeg selv kom dit, var etter forslag fra pater Hans Vossenaar i St. Hallvard. Før min opptagelse i Kirkens fulle fellesskap - som det så omstendelig heter - ønsket jeg meg nemlig en slags retrett. Med p. Hans' hjelp avtalte jeg å komme dit for å bo i gjesteavdelingen noen dager. Og så stod jeg der da en morgen med kofferten i hånden, og ringte på dørklokken.

Døren åpnet seg - ikke bare til et kloster, men til en skole. For hvilket bedre sted å lære å be, enn et i kontemplativt kloster?
Alle er velkommen til å delta i klosterets gudstjenester og kan gjerne benytte kapellet til stille bønn også. Siden Lunden kun ligger en t-banereise unna for mange av oss i St. Hallvard, vil det være mulig å stikke innom til messe kl. 18.00 med etterfølgende vesper alle hverdager - eventuelt rosenkrans med etterfølgende vesper til samme tid på lørdag.

Tidebønnene er en bønneform som daglig praktiseres av prester og ordensfolk - i kirker, kapeller, klostre og hjem. De kan synges, resiteres eller leses i stillhet (som vel er å anbefale om man skulle komme på å be på t-banen). Kirken anbefaler denne sin liturgiske skatt til oss alle, og her i vår menighet er vel Lunden kloster det beste stedet å oppdage og utforske dem. På Lunden *synger* de tidebønnene - dels på norsk, dels på latin. Er du heldig, vil en søster - eller en annen besøkende - vise deg hvordan du skal finne frem i bøkene.

Gjennom hele jubileumsåret - som altså i god katolsk tradisjon er et ekstra langt år - innvilger Den hellige stol forøvrig full avlat til enhver som resiterer Herrens bønn (Fadervår) og Trosbekjennelsen i kapellet på Lunden, gitt de sedvanlige betingelser som er skrifte, nattverd og bønn for pavens intensjoner.

Lunden klosters hjemmesider: http://lunden.katolsk.no
Jubileumsårets hjemmesider: http://www.800.op.org

~~ Jan Frederik Solem ~

FAMILIESENTERET
Oslo Katolske Bispedømmes familiesenter ble opprettet i september 2000.
Kontoret har følgende hovedoppgaver:
Ekteskapsforberedelse, vern om livet, familieplanlegging,
veiledning til ektefeller, råd/inspirasjon til dem som lever i blandede ekteskap
Ansatte: Maria Elisabeth Fongen (leder), Elzbieta Schjetne (medarbeider, psykoterapeut) og p. Arne Kirsebom.
Kontakt: familie@katolsk.no,
Akersveien 16A, Oslo
Tel: 23219545
Hjemmeside: http://www.katolsk.no/okb/familie/
(Familiekontoret, 20. april 2006)

Gå ut og fortell !

Kirkegjengere har lagt merke til en uvanlig plakat på kirkedøren. Den viser vår nye biskop Bernt i full mundur. De biskoppelige klær flagrer i vinden som om han stormer frem gjennom plakaten, og han har et godt tak rundt bispestaven, som minner mer om en vandrestav enn et liturgisk embetstegn.

Den dynamiske biskopen vil få oss med seg, og det han vil blir tydelig når vi ser på teksten rundt ham. ”Gå ut og fortell – forkynn det glade budskap”. Biskopen inviterer til evangeliseringsuker i menighetene.

I første omgang er vi kanskje litt forundret. Forkynner ikke menigheten evangeliet søndag på søndag? Har ikke alle barn katekese en gang i måneden? Er det ikke tilbud om foredrag og samtaler for dem som ønsker det? Svaret er ja, men dette ja kommer ikke så skråsikkert som man ønsker. Vi har også andre erfaringer, og kan se på oss selv. Vi føler oss ofte underlegne når vi diskuterer religion med andre mennesker. Det er mange spørsmål vi ikke har noe svar på. Vi oppdager at gamle katolikker og gode venner trekker seg tilbake fra kirken og kommer mer og mer sjelden. Mange ser tilbake på den idealismen man en gang har hatt som ungdom eller konvertitt, og konstaterer med bekymring at man lider av en slags ”tæring”. Man lever av en kapital som er i ferd med å bli brukt opp.

Evangeliseringsukene i menighetene er et tilbud om å bygge opp ny åndelig kapital. Evangeliseringsukene vil invitere mennesker som har kommet på avstand og styrke dem som føler behov på åndelig påfyll. De vender seg først og fremst til menighetens voksne og unge voksne.

Hva venter deltagerne av en slik evangeliseringsuke?

Kampanjen omfatter vanligvis 5 dager. Bispedømmets evangeliseringsteam består alltid av en eller to prester (fra bispedømmet) eller av en prest og en annen medarbeider, for eksempel en diakon eller en ordenssøster. Alle medlemmer av evangeliseringsteamet har sitt hjem i bispedømmet. En vanlig dag ser slik ut: Gudstjeneste (vanligvis på kveldstid), deretter foredrag med diskusjon. Et annet viktig element er spesielle gudstjenester for menighetens eldre og syke medlemmer.

Evangeliseringsgruppen har gode erfaringer med å tilby sykesalvingens sakrament under gudstjenestene, forbundet med forbønn for alle som sliter med livets mangfoldige problemer. Det er anledning til personlige samtaler med evangeliseringsteamets medlemmer, og selvfølgelig er det mulighet til å motta forsoningens sakrament (skriftemål).

Vi vil ikke glemme evangeliseringsukenes sosiale dimensjon. Kaffe og et eller flere enkle måltider er også en del av opplegget.

Hva er temaet?

1. dag: ”Blinde ser, døve hører”

En refleksjon over menneskenes sanseapparat, virkelighetsforståelse og å se verden i åpenbaringens lys.

2. dag: ”Lamme går, spedalske renses”

Vi ser på den kristne oppfatning av menneskets kropp, av inkarnasjonens mysterium og sakramentene. Her står sykesalvingen i fokus, et sakrament mange har uklare forestillinger om.

3. dag: ”Salig er den som ikke tar anstøt”

Vi er i denne verden, men ikke av denne verden. Kristenlivet beveger seg ofte mellom to ekstremer: sekterisk tilbaketrukket eller sekulært tilpasset. Hva kan vi gjøre?

4. dag: ”Gå og fortell”

Dåp og ferming som apostolisk innvielse og legmannsapostolatets kall.

Søndag: ”Døde står opp”

Vi feirer Herrens oppstandelse

En mulighet for oss!

St. Hallvard menighet har sluttet seg til kampanjen, og vi venter besøk i desember 2006 (07.12 – 10. 12.). Da kommer sogneprest P. Heinz-Josef Catrein og diakon Henrik von Achen. Detaljert program følger. Jeg håper at mange får interesse for dette enestående tilbudet. Følg med i menighetens kunngjøringer.

Hjertelig velkommen.

~~ p. Nikolas ~

******

Gi troen videre – hvordan?

To år som bispedømmets og menighetens student – Fjernstudium i katolsk tro i England

I de siste to år var jeg bispedømmets og St. Hallvard menighets student i et fjernstudium i regi av Maryvale Institute i Birmingham, England. Studiet var myntet på legfolk i menigheten som jobbet som kateketer både for barn og voksne. Det var store krav som ventet oss: Ca. fem timer studium per uke i to år, seks helgemøter i Oslo, Maryvale og Stavanger, 12 skriftlige oppgaver på engelsk som måtte leveres innen en bestemt frist, én reise hvert år til Birmingham som måtte betales selv (bispedømmet og menigheten delte på utgifter til selve studium), utgifter til bøker, som engelsk bibel og katekisme, dokumentene fra det Annet Vatikankonsilet m.m. Hvorfor skulle en ta det på seg helt frivillig? Noen av oss studenter ville vel svare at det var godt å få en grundig kateketutdanning for å kunne tilby en solid undervisning for barn og unge. Målgruppen for meg var heller voksne. Forhåpentlig kan p. Nikolas bruke meg som kateket for voksne. Og så hjelper de nye kunnskaper kanskje også i de tre samtalegruppene i St. Hallvard hvor jeg er medlem i. Min motivasjon lå også i å bli bedre kjent med min egen tro, være nysgjerrig på Bibelstudiet, Konsildokumentene, ’Kirkens lære’ og særlig

hvor mye jeg allerede visste – eller kanskje bedre: Ikke visste. Og så var jeg spent på å lære hvordan jeg kan gi troen videre på en måte som virkelig formidlet hva slags skatt vår tro er! Det siste fikk vi en glimrende leksjon på da fr. Paul Watson, direktør på Maryvale, kom til Oslo en helg i fjor høst. Og det er denne leksjonen jeg vil gjerne dele med dere. Watson tolket for oss flere lignelser på en helt annen måte enn vi hadde forventet og var vant til å høre fra prekestolene. Han var opptatt av å formidle Guds frelsesplan i disse lignelser: 'Det glade budskap'. Hva innebærer denne frelsesplan? Kort sagt: Guds historie med oss begynner med skapelsen, så kommer syndefallet, beskrevet i fortellingen om Adam og Eva. Forholdet til Gud blir alvorlig forstyrret. Men Gud vil redde sitt folk. Han sender profeter for å vise veien. Forgjeves! Til slutt blir Gud selv menneske, tar på seg våre synder, frelser oss ved å dø på korset, oppstår fra de døde og skjenker oss det evige liv. Hvor kunne vi finne denne Guds frelsesplan i lignelsen om den barmhjertige Samaritan (Luk 10,25-37)? Watson spurte - og vi så med store øyne på ham. Handlet ikke denne lignelsen om at ***vi*** måtte vise omsorg, barmhjertighet, godhet mot den stakkar som ble overfalt? Watsons mente at denne tolkning av lignelsen var vidt utbredt men manglet det viktigste: Forklaringen ***hvorfor*** vi skulle handle som den barmhjertige Samaritan. Så spurte han hvem den barmhjertige Samaritan kunne være – bortsett fra oss selv. Etter en stund kom vi på tanken at det kunne være Jesus - et forslag som vår lærer godkjente. Så spurte han videre: Men hvem var så mannen som ble overfalt? Tja, ikke så lett det heller. Er det kanskje vi? Ja, det er vi! Og hva betyr at vi går fra Jerusalem til Jeriko, vil si fra fjellbyen til en av de laveste stedene i verden – en vei som bratt går nedover? Watson tegnet denne veien som en bratt fallende strek på tavlen. Det hjalp oss å komme på tanken at denne veien kunne stå for syndefallet. Mannen som falt i hendene på røvere var altså vi med vår 'falne natur', mennesket som hadde syndet mot Gud og dermed mistet den livsviktige direkte kontakten til Gud – en tilstand som kalles arvesynden.

Og så kommer Jesus, den barmhjertige Samaritan, som ser det falne mennesket, stanser, renser og forbinder sårene, og sørger for at det blir godt tatt vare på! Jesus redder oss fra syndefallet, fra våre synder! Jesus kommer for å lege oss, frelse oss, forsone oss med Gud, opprette den opprinnelige direkte kontakten med Gud! Dermed får vi tilbake alt vi trenger for å leve lykkelig foran Guds øyne. Dette er Det glade budskap

som kommer så overraskende og overbevisende frem i fortellingen om den barmhjertige Samaritan. Vi ble virkelig grepet av Watsons tolkning.

Det minnet oss om de to nedbrutte disiplene på vei til Emmaus som fikk følge av en mann (som viste seg senere å være den oppstandne Jesus). Han forklarte dem hva som står skrevet i Skriftene. Deres tristhet og mørke blir snudd til glede og strålende lys: ”Brant ikke våre hjerter i oss da han talte til oss på veien og åpnet skriftene for oss?” (Luk 24,32) Her virker Jesus som kateket og her får dagens kateketer sitt store forbilde og ideal. Katekese handler om å formidle troen på en måte som gjør at hjertene til dem som lytter begynner å brenne. Lengselen etter Gud begynner å vokse – og det er nettopp denne lengselen som åpner veien til et liv med Gud.

Til slutt vil jeg gjerne takke OKB, kateketisk senter og menigheten og p. Nikolas for sjansen å kunne vært med på kurset, takke våre lærere for all kunnskap, inspirasjon og vitnesbyrd de formidlet og takke alle medstudentene for deres nærvær og støtte. Og så har jeg en liten oppgave til dere lesere: Prøv gjerne å tolke lignelsen om kjøpmannen som finner perlen (Matt 13,45-46) på samme måte som beskrevet for den barmhjertige Samaritan. Hvem er perlen? Hvem er kjøpmannen som finner den? Og hva gjør han så? Dere kommer kanskje til å oppdage en skatt – men som dere antakelig allerede skjønner: Det er ikke dere som er kjøpmannen i lignelsen! *Helga Haass-Männle*

I riktig gamle dager

Fra Fransiskushjelpens første dager. Fra venstre: Brita Paus, pater Castricum, Gerta Klepper og Karen Sundt.

P. Castricum, biskop Mangers, p. Notenboom og p. Arno.

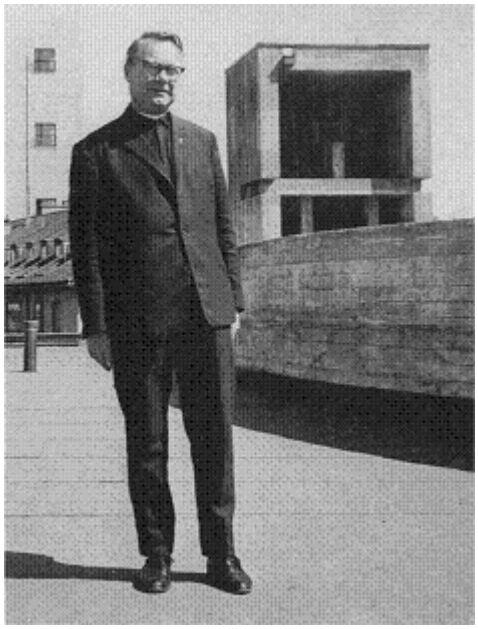

«Kirkebyggeren» p. Castricum smiler fornøyd, målet er nådd: Den nye St. Hallvardskirken stod ferdig.

Broder Frans

Herren åpenbarte en hilsen for meg,
at vi skulle si: **«Herren gi deg fred»**.
(Testamentet, 23)

Frans av Assisi - å velge en lappekutte

For ikke så lenge siden, ruslet Aaltje Knoop gjennom Assisi, i Frans' og Klaras fortspor. I St. Francesco – basilikaen så hun i en vitrine (glassmonter) kutten til Frans. Siden hun er tekstilspesialist, ville hun gjerne vite mer om denne kutten. Var det simpelthen bare et gammelt, sammenlappet klesplagg, eller skjulte det seg noe mer bak det?

Da hun kom hjem til Nederland, skrev hun om dette i menighetsbladet: Under Frans sin omvendelsesprosess fremstiller hans far ham for domstolene. Han krever pengene tilbake for det Frans har tatt fra ham. Radikal som han var kaster ikke Frans bare pengepungen foran farens føtter, men han tar også av seg sine pene borgerklær. I resten av sitt liv velger Frans å bære en grov kutte, satt sammen av forskjellige lapper.

Oversatt fra nederlandsk av p. Ronald Hølcher

Sommerfugleffekten

I 1972 holdt meterologen Edward Lorenz en forelesning i USA om sommerfugleffekten, om hvordan små endringer kan ha en enorm effekt i et komplekst system som rår verden. Et vingeslag fra en sommerfugl et sted på jorden kan teoretisk sett forårsake uvær et helt annet sted, fordi det kan forandre lufttrykket på et gitt kritisk sted og tidspunkt. Det er en kraft i det hele, som knapt vil merkes der og da, men som over tid kan vokse seg stor og forandre verden for alltid. Som det å hjelpe noen som trenger det. En for oss nesten ikke merkbar innsats for et ukjent menneske gjør at hun eller han kan vokse opp og hjelpe flere mennesker, som gjør at disse igjen kan vokse og hjelpe enda flere mennesker. En liten innsats forplanter seg og påvirker mange liv for alltid. Slike handlinger har ingen ende. Og en dag vil hjelpen kanskje komme tilbake og gi oss en sjanse når vi trenger den mest.

Overs. fra nederlandsk av p. Ronald Hølcher

Da Ronald prest hadde sølvbryllup

Jeg har fått tilsendt et intervju med p. Ronald Hølscher da han hadde sitt sølvbryllup i 1981. Da intervjuet **Randi Christensen**, som selv er legfransiskaner, ham. Hun skrev om p. Ronald:

”Man føler seg så vel i hans nærvær. Det lille, upretensiøse kontoret. Det vennlige smilet. Blir liksom så snill inni meg. Vennlighet er visst smittsomt”.

Så følger deler av intervjuet som stod i St. Olav Tidsskrift i 1981. Jeg håper at ordene hans kan inspirere oss i adventstiden.

- **Men altså pater Hölscher – eller Ronald prest som jentene i Mariahuset kaller deg, hvorfor ble du akkurat fransiskaner?**

Jeg ville først og fremst bli prest. Til det følte jeg meg urokkelig kallet. Og jeg har aldri angret. Jeg ble oppdratt av jesuitter, men kom i forbindelse med en fransiskaner som gjorde et sterkt inntrykk på meg. Gud leder på så mange – ofte enkle – måter. Jeg følte meg, nesten til min overraskelse, veldig vel i det fransiskanerklosteret der jeg hadde min novisiattid. Det enkle, fattige livet ga meg en følelse av frihet og glede. Jeg synes jeg har opplevd sannheten i Jesu ord om at det man gir fra seg, ”får man hundrefold igjen”: Jeg har ingen barn selv, men jeg har til stadighet en barneflokk rundt meg. Jeg eier ikke noe for meg selv, men lider jo ingen nød. (Han smiler nesten unnskyldende og viser med hendene ut mot klosteret på Enerhaugen, der han har sitt hjem i verden.)

- **Mange undrer seg over sølibatet?**

Jeg tror sølibatet først og fremst er en gave, dernest en oppgave. Man må være kallet til det for å kunne leve det. En bønn av Michel Quoist har preget seg i mitt sinn: ”Herre, gi meg så stor en hjertets renhet at jeg må kunne omfavne hele verden uten å beholde et eneste menneske for meg selv.” I denne bønnen, tror jeg, uttrykkes sølibatets dypeste mening.

- **En landsmann av deg har skrevet en bok om Frans av Assisi og har gitt den tittelen ”En profet for vår tid”. Tror du at den hl. Frans har noe spesielt å si oss nordmenn, i vår situasjon i dag?**

Det tror jeg helt sikkert. Frans har gjort noe som vår tid virkelig trenger.

Han går direkte imot den påfallende materialismen i vår tid. Han viser at det er mulig å leve – ja, å leve lykkelig – i enkelhet og nøysomhet. At man kan elske denne verden uten å bli slave av den. At man kan elske menneskene uten å utnytte dem. At man kan elske naturen uten å drive rovdrift på den.

Vi skal likevel huske at Frans var ingen fanatiker. Han dømte ingen. Han var tvert imot meget fintfølende. Han bebreidet ikke dem som levde i overflod, men var selv et eksempel på alternativt liv. Vi har så lett for å feste oss ved den strenge, asketiske Frans, slik han ofte blir framstilt i historien. Han skremmer oss nesten. Jeg tror ikke han virket slik på sine samtidige. I legendene tror jeg vi finner hans egentlige vesen, den atmosfære av fred og glede som omga ham. Det er legendenes Frans som er min Frans; den jordnære, vennlige trubaduren. Den glade Frans. Kjærlighetens profet. Frans var et overskuddsmenneske. Han prekte befrielse. Den Frans som møter oss i legendene, har også meget å si til barna.

- **Apropos barna: Du er kjent som barnas spesielle pater. Hvordan oppleves det?**

Det oppleves som en stor glede. De gir meg så meget mer enn jeg kan gi dem. Jeg føler selv at det er lett å få kontakt med barn. Barna er så helt uten fasade. Vi voksne skremmer hverandre ofte. Det er så mange stengsler mellom oss. Barna kan frigjøre oss til enkelhet og tillit. Men vi må ha mot til å møte dem – på deres premisser.

Å få være med på å bringe barna til troen gjennom religionsundervisningen er en stor oppgave. Men vi må huske at troen først og fremst er en nåde, en Guds gave. Troslivet vokser ofte langsomt, det kan ikke presses på barna. All religionsundervisning må være lystbetont, og den må meddeles i en atmosfære av tillit, vennskap og varme. Jeg vil at barna skal assosiere Kirken med glede. Kristendom er glede! Gud er kjærlighet, og kjærligheten tvinger oss ikke. Egentlig er vi alle barn. Vi må lokkes til det gode. Og vi trenger det glade budskap. I min kontakt med barn har jeg hentet like meget inspirasjon fra den kjente ungdomshelgenen Don Bosco som fra den hl. Frans. Disse to utgjør for meg en lykkelig kombinasjon. De har det samme sinnelag.....

Intervjuet av Randi Christensen

Diakoni

Caritas-søndag

Tusen takk

Til alle som gjorde en innsats på Caritas - søndagen. Takk til dere som kom med høsttakkegaver og gjorde det mulig å ha auksjon, til dere som stilte med deilig mat og godt humør, til dere som hjalp med å ta inn penger, til Per Bang for boksalget, til auksjonarius og ikke minst takk til alle dere som støttet opp og brukte masse penger slik at St. Hallvard menighet kunne sende 22.895 kroner og 50 øre til Caritas. Mye av dette var kollekt, men 10.520 kroner kom fra arrangementene i menighetssalen. Det synes vi i menighetens Diakoni/Caritas utvalg er kjempeflott!

Caritas er jo vår kirkes hjelpeorganisasjon, ikke bare her i Norge, men også internasjonalt. De gjør mye for å hjelpe dem som trenger det mest, og da er det viktig med vår økonomiske støtte. ~~ *Peggy Bruce* ~

Vet du at du kan få skattefradrag for gaver til Caritas?

Hvis du har gitt gaver direkte til Caritas i år, kan de gi rett til skattefradrag. Ved å benytte skattefradragsordningen, kan du bidra enda mer til Caritas' arbeid for fattige og nødlidende, uten at det koster deg noe. **Finnes det egentlig noen grunn til å ikke bruke denne muligheten?**

For å få skattefradrag for gaver til Caritas, må man gi minst 500 kroner i løpet av et år. Maksimalbeløpet man kan trekke fra er 12 000 kroner, og dette gjelder samlet for alle fradragsberettigede gaver man gir – man kan altså ikke trekke fra 12 000 kroner for hver organisasjon man støtter.

Du må også oppgi ditt personnummer til Caritas og samtykke i at vi oppbevarer det, slik at vi kan sende melding til likningsmyndighetene om hvor mye du har gitt. Send en e-post til giverservice@caritas.no eller ring 23 33 43 60 for nærmere informasjon. ~~ *Petter Bruce*~

Bestill årets vakre julegavekort fra Caritas, illustrert av billedkunstneren Liv Benedicte Nielsen, og gi en julegave som gir fattige og nødlidende mulighet til å skape seg et bedre liv. Velg selv hvor mye du vil gi:

- kr 100 – bidrar til å holde en sulttruet familie i Eritrea med såkorn
- kr 250 – bidrar til å forsyne intert fordrevne i Øst-Timor med mat og nødvendighetsartikler
- kr 500 – bidrar til å styrke kvinners stilling i Honduras
- kr 1000 – bidrar til å gi hiv/aids-rammede i Uganda et bedre liv

Sett inn beløpet du vil gi på Caritas' gavekonto 8200.01.93433, og merk innbetalingen med antall gavekort og formål (f.eks. "3 gavekort, Øst-Timor" (750 kroner)). Vi sender deg gavekort og konvolutt, der du selv fyller inn mottakers navn og eventuelt en personlig hilsen. Beløpet du gir, framkommer ikke på gavekortet.

Caritas

den katolske kirkes bistandsorganisasjon, Postboks 5254 Majorstua, 0303 Oslo.

Tlf. 23 33 43 60. E-post: caritas@caritas.no. Internett: www.caritas.no

Økonomien i St. Hallvard menighet

St. Hallvard menighet har i den senere tid opplevd en positiv utvikling innen kirkebidrag og innsamlede kollektmidler. Dette er prisverdig og det er på sin plass å takke alle givere for gitte bidrag. Oversikten over innsamlet kollekt blir presentert månedlig i ”Søndagsbladet” som den enkelte kirkegjenger får ved søndagsmesse, men for å rekke de som av ulike årsaker ikke deltar i søndagsmessen kommer det også en oversikt her i Hallvardsvaka.

Økonomi og ”pengemas” kan noen ganger oppleves som ubehagelig og kanskje noe som det ikke er så lett å forstå er et viktig element i alt arbeidet St. Hallvard utfører. Det er derfor nødvendig at vi blir minnet på at på tross av en del økonomiske bidrag fra det offentlige er det helt nødvendig at det enkelte medlem av St. Hallvard bidrar med pengestøtte etter beste evne. Det koster penger å holde kirkebygget i stand; vinduer må skiftes, dører repareres, møbler fornyes, kjøkkenutstyr byttes ut og slik kan man egentlig holde på i ganske så lang tid med å ramse opp alt det som faktisk ikke er gratis og som må betales av menigheten. I tillegg må vi som en menighet i sterk vekst og utvikling tenke langsiktig, blant annet sette av midler til framtidige behov for nybygg som vil melde seg før eller side. Arbeidet med å planlegge St. Hallvard syd (Holmlia) er allerede godt i gang og kommer til å trenge betydelige midler for å kunne bli realisert til menighetens beste. St. Hallvard menighet fortjener å kunne være i stand til å drive sine allsidige aktiviteter i lokaler og forhold for øvrig som gjør det lett å holde fokus på primæroppgavene og ikke bruke unødig tid og energi på noe som ikke virker eller mangler på grunn av pengemangel.

Finans- og Eiendomsutvalget (FoE) er et utvalg innen Menighetsrådet (MR) som har som hovedoppgave å sørge for at økonomien og praktiske forhold rundt kirkebygg, lokaler og så videre fungerer optimalt. Dette arbeidet kan bli svært utfordrene når begrensede midler står til disposisjon samtidig som krav og forventninger fra flere områder skal dekkes.

St. Hallvard menighet v/FoE oppfordrer derfor ***DEG*** til å bidra til med penger som kan brukes til alle aktivitetene og områder som er beskrevet ovenfor. Husk at ingen beløp er for små (heller ikke er noen beløp for store!) Dersom du gir etter beste evne er du med på å gjøre St. Hallvard til en levende menighet som gir innhold både verdslig og religiøst!

Bidrag kan gis ved kollekt, Autogiro eller ved bruk av betalingsblanketten som ligger i bladet!

Med vennlig hilsen Finans- og Eiendomsutvalget (FoE)

Hva skjer?

Pilegrimsreisen 3 - 5 juni 2007

Vadstena – Alvastra , Skara – Lidköping

St. Hallvard menighet v/pilegrimsgruppen, inviterer igjen til pilegrimstur. Vi har valgt å legge turen østover mot Sverige og følger spor etter den hl Olav. Deretter går turen sydover til Vadstena hvor vi besøker steder knyttet til den hellige Birgitta i og utenfor byen. Reisen går videre til området rundt Lidköping hvor vi bl.a. besøker Skara og Varnhem. Vi vet at det er mye interessant å se og oppleve for oss i dette området.

Vi er tidlige ute med vår invitasjon fordi vi allerede nå ønsker å vite om interessen er så stor at vi skal arbeide videre med planene. Tidspunkt blir 1. – 4. juni 2007. Foreløpig prisanslag er kr. 3.500,-/person i dobbeltrom. Dette inkluderer reise, overnatting, alle måltider.

Vi håper at mange har lyst til å være med og ber om en foreløpig beskjed om interesse for turen til menighetskontoret snarest mulig.

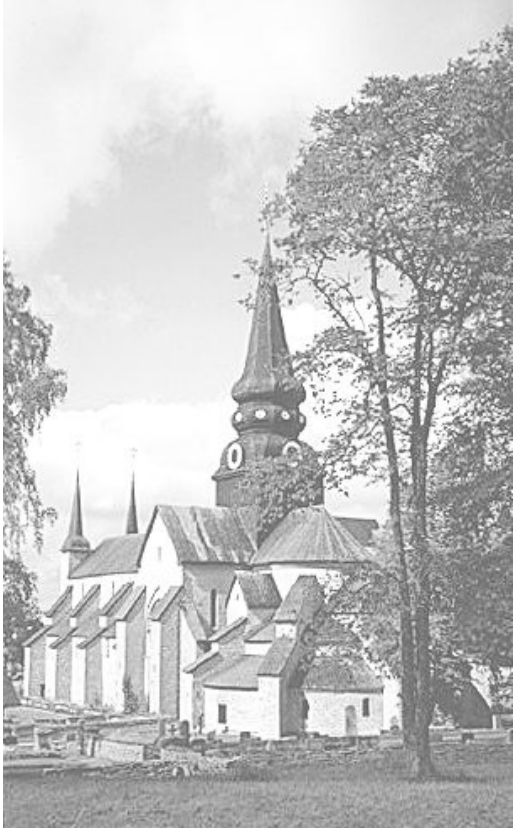

For mer informasjon
kontakt oss gjerne.

Pilegrimsgruppen

Berit Müller **Liv Helmen**

Berit Pettersen **Frøydis Gustavsen**

tlf 22278897 99580274

95034350 91690511

NY BOK OM FRANSISKUSHJELPEN

En aldeles utmerket julepresang!

Når dette leses, er jubileumsfeiringen for Fransiskushjelpen gått over i historien Oslo kommune har ønsket velkommen i Rådhuset, på Enerhaugen har det vært arrangert fagdager med over 200 inviterte, det har vært jubileumsfest, og det har vært feiret jubileumsmesse i St. Hallvard.

Midt oppi det hele kom boken om Fransiskushjelpen. Den heter

Fransiskushjelpen -
Hjelpe, lindre, være til stede

omfatter årene 1956-1996 og har en oversikt over årene 1997-2006. Den er på ca 90 sider og er skrevet av Maria Giæver. Den er kommet på Holm og Tangen forlag, fås kjøpt bl.a. i St. Olav Bokhandel og koster kr. 159,00. En aldeles utmerket julepresang!

Maria Giæver: Fransiskushjelpen - Hjelpe, lindre, være til stede.

Holm og Tangen forlag, kr. 159,00.

St. Olav Bokhandel, Akersveien 14, 0177 Oslo, tlf. 23 21 95 55

Nettbokhandel: www.stolavbok.no/

Legfransiskanerne
er en gruppe legfolk som møtes regelmessig og som prøver å ha Frans av Assisi som forbilde. I Norge har vi grupper i Oslo, Bergen, Lillestrøm og Tønsberg. Leder for Oslo – gruppen, som møtes i St. Hallvard, er John Edgard, tlf 22 32 32 51. Åndelig veileder er br. Bjarne Falkanger, tlf. 33195660.

Stille bønn i kirken
Torsdag 14 desember fra kl 18.30 til kl 20.00 samles vi til stille bønn i St. Hallvard kirke (det store kirkerommet).
Stillhet, tekstlesing, lystenning, Taizé – sang.

Åpent for alle ! Velkommen!
Kontakt: Aslaug Espe 41699337, 64942641

Retretter - Nesøya

Høsten 2006

St. Joseph Retrettsenter, Nesøya (som vi presenterte i forrige nummer av Hallvardsvaka) har tilbud om følgende retretter i høst:

Adventsretrett
Fredag 08. til søndag 10. desember
s. Hedwig og p. Rory
kr. 1.200,-

Ønsker du å melde deg på retrett, eller bare vite mer, kan du kontakte:

St. Joseph Retrettsenter
Sundveien 1, 1397 Nesøya
66 84 94 16 Retrett@stjoseph.no

Skriftemål
Skriftestolene i St. Hallvard er betjent i tiden mellom fromesse og høymesse på søndager. Andre tider etter avtale.

Grunnkurs i troen

Grunnkurs i troen er et tilbud til alle (katolikker og ikke-katolikker) som ønsker å fordype seg i sin tro og som er interessert i å få vite mer om den katolske kirkes tro og liv. For dem som tar sikte på å konvertere til den katolske kirke er kurset et grunnleggende ledd i forberedelsen.Kurset holdes i menighetssalen i St. Hallvard og går over 11 torsdager frem til påske neste år, første gang var torsdag 7. september kl 18.30 (efter kveldsmessen). Kursbrosjyre er utlagt i kirken og menighetssalen. Du finner også oversikten på menighetens hjemmeside:http://www.katolsk.no/okb/Oslo/Hallvard/

***

Har du lyst til å dele dine talenter med St.Hallvard?

St. Hallvard trenger frivillige med kjennskap til økonomi & eiendomsforvaltning! Menighetsrådet har bestemt at Finans- og Eiendomsutvalget skal være bemannet av menighetsmedlemmer som ikke nødvendigvis er valgt inn i menighetsrådet. For å få nærmere beskrevet mandatet for Finans- og Eiendomsutvalget kan menighetssekretær Frode Eidem kontaktes.Finans- og Eiendomsutvalget er en viktig del av det frivillige menighetsarbeidet og utvalget bidrar til at Menighetsrådet kan gjøre vedtak og økonomiske disponeringer til hele menighetens beste.

For å få satt sammen et utvalg av entusiastiske, økonomikyndige og positive medlemmer av St. Hallvard menighet som har overskudd og lyst til å bidra til å holde styr på menighetens økonomi søker vi DEG! Arbeidet vil føre til noen timers økonomisk teamarbeid hver måned. Regnskapsføring og andre regelmessige oppgaver blir utført av vår dyktige menighetssekretær, så oppgavene til utvalget blir å gjøre grunnlagsarbeid innen investeringer, vedlikeholdsbehov, avsetninger, mv for at det valgte menighetsrådet kan fatte beslutninger på skikkelig grunnlag.
Har du lyst til å bidra til menighetens felleskap, har kompetanse innen økonomi og/eller eiendomsforvaltning og ellers har overskudd til å jobbe noen få timer hver måned så ring p.Nikolas på tlf. 23303200 eller e-post: oslo-st.hallvard@katolsk.no

Om søndagsskolen

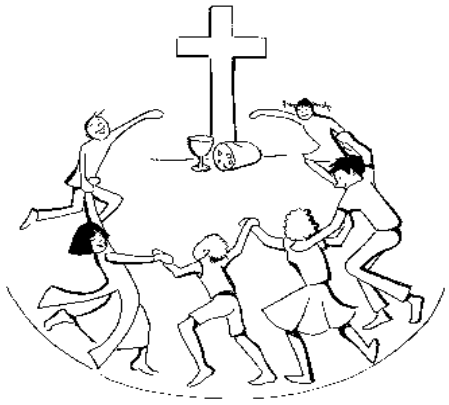

intervju med Hanneke Ørne Bruce

ved Arthur Haakonsen

Redaksjonen ønsket å rette fokuset litt på søndagsskolen i dette nummeret, da dette er en svært viktig del av menighetens virksomhet på søndagene som ofte faller litt i bakgrunnen. I den anledning foretok Hallvardsvakas utsendte et e-post - intervju med Hanneke Ørne Bruce - en av søndagsskolens trofaste lærere.

Vi innledet med å be Hanneke om litt informasjon rundt bakgrunnen til søndagsskolen. Her kunne hun fortelle om aktivitet helt siden 1970-tallet. Initiativtageren, Nanny Kupp, samlet noen søndagsskolelærere for å gi barna i menigheten et tilpasset alternativ til lesningene og prekenen. Før dette hadde menigheten gjort noen forsøk med "barnepass" under messen, men de færreste barnefamiliene hadde et ønske om et slikt tilbud. Både menigheten og foreldrene var og er opptatte av at barna skal både kunne delta og forstå messen i fellesskap med menigheten - noe den første søndagsskolen såvel som dagens tilbud ønsker å formidle.

Hanneke forklarer at det aldri har vært noen helt klar aldersgrense på deltagelse i søndagsskolen, men at de yngste gjerne kommer med foreldrene, og at barna f.o.m. fjerdeklasse begynner å trekke seg tilbake fra søndagsskolen, og tar gjerne på seg andre oppgaver i menigheten - som f.eks. ministrering. Det er ingen tegn til at hverken en spesiell aldersgruppe eller nasjonalitet skiller seg spesielt ut blant barna, men de som kommer regelmessig i messen gjerne er på søndagsskolen oftere og tør derfor å være mer aktive.

Vi legger stor vekt på å sammen med barna finne ut av hvordan de ulike tekstene henger sammen med deres hverdag på skolen, hjemme og i kirken. Det å snakke med barn på en ordentlig måte, slik at man virkelig får en dialog, krever ganske mye tålmodighet både fra barnet og den voksne. Derfor er det lettere når barna kommer igjen, forklarer Hanneke - så får vi oftere tid sammen.

Hva gjøres i løpet av en vanlig søndagsskole? spør jeg.

Fokuset er på noen av dagens lesninger. Som grunnlag bruker vi et undervisningsopplegg fra California i USA. Dette opplegget er tilpasset for å

brukes på søndagskoler i menigheter. Vi plukker ideer og stoff fra den aktuelle søndagen. Siden vi bare har ca 15-20 minutter på oss, må vi begrense oss. Vi har en fast ramme, med faste ritualer som alle lærere holder seg til, der vi tar frem duk og kors, markerer bursdager siden sist og tenner et lys. Avslutningen prøver vi også å gjøre tydelig for barna, slik at de skal vite at nå er tiden inne for å gå inn til de andre igjen og være sammen med de voksne. Mellom begynnelsen og slutten finner vi på en masse rart, som kan hjelpe oss å forstå den aktuelle lesningen bedre og hvordan den kan si oss noe om vårt liv her, sammen.

Hvordan organiseres søndagsskolen? Hvor mange søndagsskolelærere er det, og hvordan kan man engasjere seg i arbeidet?

Akkurat nå er vi fem stykker - det går litt opp og ned. Vi har plass til i hvertfall en eller to til, så interesserte kan melde seg til Pater Nicholas eller Hanneke Ørne Bruce, på tlf 93 26 17 67. Man får så mange søndager man har tid og overskudd til, noen har to søndager per halvår, noen har tre eller fire. Dette er ikke noe som skal oppleves som belastende eller slitsomt. Barna må ha lærere som synes oppgaven er inspirerende for dem selv også!

Til slutt lurer vi på om Hanneke har noe hun ønsker å formidle om søndagsskolen.

Hun presiserer at skolen ikke er til for de voksnes del, slik at de skal få "være i fred" under lesningene og prekenen, men er et tilbud til barna. Hensikten er at barna skal få mulighet til å forstå lesningene og oppleve at Kirken også ønsker å bety noe for dem - på deres egne premisser. Hun appellerer til alle foreldre som ønsker noe mer enn bare "barnepass" av deres barn - la dem komme til søndagsskolen!

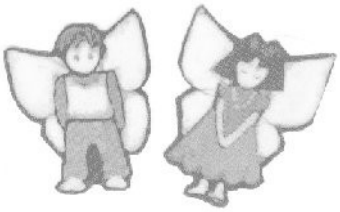

Illustrasjon: Astri Tønnessen Berg

Messetider i julen

24.12: 0935: Fromesse
1100: Høymesse
1100: Messe på Holmlia
(ikke kl 1700)
1300: Messe på polsk
1430: Familiemesse
1630: Messe på tamil
1900: Messe på vietnamesisk
2245: Midnattsmesse
(St. Hallvard)
2315: Midnattsmesse
(Nesodden kirke)
25.12: 1100: Høymesse
1300: Messe på polsk
1700: Messe (Holmlia)
26.12: 1100: Høymesse
27.12: 1100: Messe
1800: Messe
28.12: 1800: Messe
29.12: 1800: Messe
30.12: 1000: Messe
1800: Messe
31.12: 0935: Fromesse
1100: Høymesse
1300: Messe på polsk
1700: Messe på Holmlia
1730 Messe på tamil
2300: Messe i St. Hallvard
01.01: 1100: Høymesse
1730: Messe på tamil

Gudstjenestetider

St. Hallvard kirke

Søndag: kl. 09.35 fromesse og kl. 11.00 høymesse *(første søndag i måneden er det familiemesse),* 13:00 messe på polsk (hver søndag)
1. søndag i måneden: messe på tamil kl 17.30
2. søndag i måneden: messe på vietnamesisk kl. 14.30
2. søndag i måneden kl 19.30 etterfulgt av ungdomskafé
3. søndag i måneden: messe på tamil kl. 17.30

Mandag til lørdag: kl. 18.00 messe (*messen på lørdag er 1. søndagsmesse*)
Onsdag: kl. 11.00 hverdagsmesse, *Kontaktklubb*
Lørdag: kl. 10.00 hverdagsmesse
St. Hallvard Syd – Holmlia messested (Holmlia kirke) **Søndag:** kl. 17.00 messe
Nesodden messested: Nesodden gamle kirke: 17/12 kl 17:15– 24/12 kl 23:15 (møt tidlig)

Det er vesper og sakramentstilbedelse hver tirsdag etter kveldsmessen.

Katekese og konfirmantundervisning i St.Hallvard

Informasjon om katekese og konfirmantundervisning finner du på http://www.katolsk.no/okb/Oslo/Hallvard eller ved å kontakte menighetskontoret, se siste side for kontortid, e-post-adresse og telefonnummer.

Hva har skjedd?

Ungdom

NUKS LANDSMØTE 2006 ***Arthur Haakonsen***	*Forsamlingen gis fritt ord til å spørre biskop Bernt om ting de lurer på når det gjelder hans verv og daglige arbeid.*
Et par sentrale saker som ble vedtatt på landsmøtet var at NUKs medlemskontingent for de under 25 år senkes fra 150 til 100 kr med virkning fra 2007, samt at det skal arbeides på flere leirkonsepter., deriblant «ekstremsportleir» og frilufts- og / eller sykkelleir.	
Leder og nytt Arbeidsutvalg for perioden 2006/2007 ble også valgt. Thor Anders Austad Svensson beholder vervet som leder fra forrige periode. Det nye arbeidsutvalget består av Alexander Golding (gjenvalgt), Bjørn Tao Quoc Nguyen (gjenvalg, vara i	forrige periode), sr. Aleksandra Michalska (ny) og Ana Veronica Roman (ny). Vararepresentanter ble Arthur Haakonsen (ny) og Heidi H. Øyma (gjenvalg, fast representant i forrige periode).

10.000 medlemmer i St. Hallvard !

I det nye medlemsregistret var det pr fredag 10. november 9.999 katolikker i St. Hallvard som var registrert med personnummer. Jubelen var derfor stor under høymessen søndag 12. november da lille Malin Pichler, født 16. juli i år, ble døpt og klappet inn som medlem nr 10.000.
St. Hallvard er dermed den første katolske menigheten i Norge som når denne milepælen og har nå ca 2.400 flere medlemmer enn St. Olav.

~~ Frode Eidem ~

Vi kan snakke om seksualitet også!

3-5 november arrangerte Familiesenteret (OKB), NUK og Kateketisk Senter et seminar, der målet var å lage en skisse til et katolsk seksualundervisningsprogram for ungdom. Det var stort sett samme program hver dag, men ulike målgrupper var invitert til de ulike dagene.

Jeg er glad for dette initiativet. Endelig noen som tør å sette seksulaitet på dagsorden.

Biskop Bernt hadde en kort innledning begge dagene, første dagen holdt han selv innledningen, andre dagen ble hans innledning «lest» opp. Ordene hans inviterte oss til å være åpne og ærlige.

Etter inneldningen var det smågrupper som tok for seg ulike temaer: kjærlighet, identitet, seksualitet, grensesetting, kyskhet og livets gave. I allefall i den gruppen jeg deltok i var det en åpen og ærlig debatt. Gruppene tok med hovedpunktene fra diskusjonen i smågrupper tilbake til plenum.

Forslagene som kom fram vil nå bli sammenfattet. Deltakerne vil bli brukt som «høringsinstans» når det utarbeides et nytt seksual - undervisningsprogram for ungdom.

Takk for enda et fint initiativ fra vår nye biskop.

~~ Aslaug Espe

Katolsk bispevisitas i Holmlia kirke

Søndag 29. oktober feiret biskop Bernt (Eidsvig) messe i Holmlia kirke. St. Hallvard-guttene bidro med sang sammen med sin dirigent, Tore Erik Mohn. Biskop Bernt takket i sin preken Den Norske Kirke og spesielt kapellan Gunvor J. Hovland på Holmlia for den gjestfrihet de viser når de låner ut kirken til katolikker. De har lånt ut kirken i 12 år nå. Det er nå i overkant av 2000 katolikker som "sogner" til Holmlia messested.

Fransiskushjelpens daglige leder

I forbindelse med intervju med Fransiskushjelpens daglige leder, Brita Hjertaas, hadde vi planlagt å få med et bilde. Slik ser dama ut!

Fransiskushjelpens mor Brita Paus.

Hun startet Fransiskushjelpen i 1956. Hun var initiativtaker og drivkraften i mange år. Hun døde i 1998.

Vaktmester og renholder i St. Hallvard

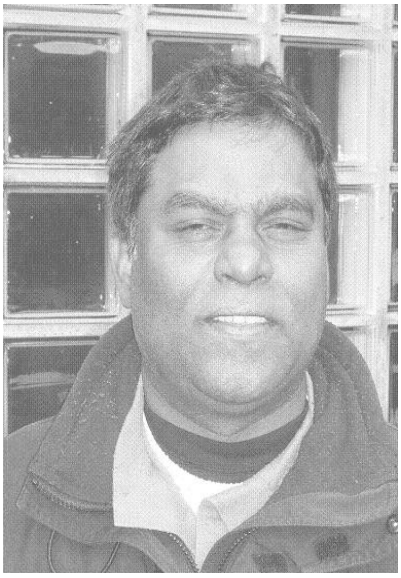

Christy Reginold Lawrence er for tiden vaktmester og renholder i St. Hallvard. Vår faste vaktmester siden 1999, Don W. Rajan, har vært langvarig sykmeldt og har for tiden permisjon uten lønn. I hans sted har Christy vikariert det siste året.

Vår faste renholder døde plutselig i august og Christy har også overtatt hans jobb. Til sammen blir dette fulltidsstilling, inklusive 20% som vaktmester for Fransiskushjelpen.

I tillegg til å jobbe i St. Hallvard har Christy en deltidsstilling som AV-tekniker på konferansesentret Soria Moria.

Christy er 46 år, tamil og katolikk, og kommer opprinnelig fra Sri Lanka. Hans kone er fra Thailand og de har to barn. Christy snakker foruten tamil og norsk også engelsk og thailandsk.

Christy kom til Norge i 1981 for å studere til ingeniør på høyskolen i Stavanger, nåværende Universitetet i Stavanger. Han har også studert noe informatikk ved Universitetet i Oslo. Han flyttet til Oslo i 1987 og har siden bodd her. Han har hatt mange forskjellige jobber, både som ingeniør og vikarlærer.

~~ Frode Eidem ~

Nytt fra menighetsrådet

Hallvard-statue i kirken ?

Vera Olsnes har snakket med arkitekt Kjell Lund om forslag til en Hallvard-statue til kirken. Hun hadde funnet en idé i en bok og arkitekten mente dette var et meget godt utgangspunkt. Vi skal få et gratis utkast fra kunstneren. Han har laget det som var avbildet i boken.

Liturgiutvalget

vil diskutere forslaget om barna igjen skal bærer frem offergavene i familiemessen.

Diakoniutvalget / Caritas St. Hallvard

En vellykket Caritas-søndag innbrakte hele kr 22.000.
Utvalget satser på større fellesskap mellom de nasjonale gruppene.
Det planlegges en tur til Bygdøy med messe i Folkemuseet.
Utvalget tenker seg nasjonale innslag i messene (i samarbeid med Liturgiutvalget), for eksempel vietnamesisk dans ved fremføring av offergavene, sang på nasjonalspråk. Caritas Norge skal satse mer på innenlandsarbeidet. Utvalget vil samarbeide med dem som får ansvar for dette.

Dans ved innvielsen av kirken i Larvik (fra katolsk.no)

Okbs ”første sertifiserte kateketer”

Etter fullført kateketkurs på Maryvale i England (se omtale annet sted) feiret seks av deltakerne avslutningen den 29. september 2006. Feiringen begynte med messe i St. Olav Domkirke med biskop Bernt Eidsvig, generalvikar Arne Kirsebom, sogneprest Frode Eikenes og direktøren for Maryvale Institute fr. Paul Watson. Tilstede under messen var de fem nye studentene som begynte kurset denne helgen samt Rosalin Narum, deres tutor i Norge. Etter prekenen overrakte biskopen sertifikatene til avgangsstudentene. Deretter var det hyggelig samvær, sponset av Kateketisk senter, hos St.Josephsøstrene i Akersveien 6.

Lykke til og alt godt til det nye kullet!

Enerhaug-nytt

DØPTE

25.05.06 Josh Neil Rasanayagam (St. Hallvard)
23.06.06 Maja Brusgaard (St. Josephs kapell)
01.07.06 Sebastian Marek Laszczynski (St. Olav)
01.07.06 Albine Rohith Emmanuel (St. Hallvard)
02.07.06 Linea Mei Yu (St. Olav)
15.07.06 Christina Escoto Wangen (St. Olav)
22.07.06 Danny Trinh (De vietnamesiske martyrers kapell)
29.07.06 Jan Olav Jespersen (St. Olav)
29.07.06 Ida Støldal (St. Olav)
29.07.06 Julian Fredrik Hannemyr (St. Olav)
30.07.06 Mathea Cathrin Kohoutek Rue (St. Olav)
30.07.06 Duong Thai Ho (De vietnamesiske martyrers kapell)
01.08.06 Jesabel Baguid Luongo (St. Olav)
04.08.06 Bryan Nguyen (De vietnamesiske martyrers kapell)
05.08.06 Marylin Nyapendi Ottesen Oloka (St. Olav)
06.08.06 Christine Anh Thi Coujonde (De vietn. martyrers kapell)

08.08.06 Eric Opuni Amoako (St. Olav)
08.08.06 Isabella Opuni Amoako (St. Olav)
12.08.06 Samantha Anikka Subia Valderama (St. Olav)
12.08.06 Anthony Jude Sese Solis (St. Olav)
13.08.06 Diana Akpene Koesah (St. Olav)
13.08.06 Ebenezer Emmanuel Koesah (St. Olav)
13.08.06 Ayi Ellom A. H. Koesah (St. Olav)
14.08.06 Hannah Marie Ruazol Padillon (St. Olav)
19.08.06 Keira Tapang Aquilizan (St. Olav)
19.08.06 Tim Dominico (St. Olav)
22.08.06 Jan Ivar Nordby Agaid (St. Olav)
26.08.06 Marie Eugenia Hangeland Moskal (St. Josephs kapell)
26.08.06 Althea May Ranchez Joson (St. Josephs kapell)
26.08.06 Liliana Paz Sepulveda Crespo (St. Josephs kapell)
26.08.06 Isac Julian Stokke Burato (St. Josephs kapell)
26.08.06 Anojen Antonrex (St. Olav)
27.08.06 Than Thi Phan (St. Olav, voksendåp)
03.09.06 Sara Pamplona Lund-Iversen (Mariakirken, Stabekk)
09.09.06 Maja Nguyen-Marswall (St. Hallvard)
09.09.06 Isabel Gjerald Ulleland (St. Hallvard)
09.09.06 Daniel Luu Andersen (St. Olav)
10.09.06 Mai Linn Ho (St. Hallvard)
10.09.06 Odin Ho (St. Hallvard)
16.09.06 Ulrik Kaland (St. Hallvard)
16.09.06 Mary Madeleine (St. Olav)
16.09.06 Amalie Isabella Rojas Sørensen (St. Olav)
16.09.06 Elise Karin Rasch-Pout (Ullevål Sykehus)
17.09.06 Nathan Tran Khamsita (St. Olav)
23.09.06 Cormac Cauldfield Patel (St. Hallvard)
23.09.06 Stela N. C. Echem (St. Hallvard)
23.09.06 Emilie Helga Moxnes (Sportskapellet, Blefjell)
23.09.06 Elena Maria Montero Skoklefald (St. Olav)
24.09.06 Magnus Stangenes (Nesodden kirke)
30.09.06 Catinka Jeevni Vinson (St. Olav)
30.09.06 Celeste Waje Huertas (St. Olav)

30.09.06 Julianna Sofia Haglund (St. Olav)
08.10.06 Angela Nhu Y Nguyen (St. Hallvard)
14.10.06 Adam Zenawi Yonas (St. Olav)
14.10.06 Alessandro Villarroel (St. Olav)
14.10.06 John Christian Unciano Brigaudit (St. Olav)
15.10.06 Jimmy Pham (St. Olav)
21.10.06 Anthony Duydanh Nguyen (St. Hallvard)
21.10.06 Salvador Huyhua Rønning (St. Olav)
21.10.06 Gloria Anjoa Mawa (St. Olav)
21.10.06 Julia Beatriz Nariano Knudstad (St. Olav)
28.10.06 Angelica Ngozi Enebeli (St. Hallvard)
28.10.06 Stefan Jankovic (St. Olav)
28.10.06 Isabel Celina Eriksen (St. Olav)
28.10.06 Olaf Bonora Sevenius (St. Olav)
11.11.06 Bjørn Theodor Beckstead Eikanger (St. Hallvard)
12.11.06 Malin Pichler (St. Hallvard)

EKTEVIET

18.05.06 Karolina Daira Kominowska og
Jedrzej Filip Kaczmarek (viet i Polen)

29.07.06 Eline Agnello og Vittorio Puleio (viet i Italia)

30.09.06 Thi Phuong Anh Nguyen og
Duc Thang Pham (viet i St. Magnus, Lillestrøm)

DØDE

08.11.06 Irene Marie Helgesen

R.I.P

Aleksander Latek, født 3.11.1944 i Polen, døde plutselig mandag 21. august.
Han kom til Norge i 1997 og arbeidet som renholder i St. Hallvard fra år 2000.

Staben i St. Hallvard menighet

Sogneprest:
p. Nikolas Goryczka ofm.
Enerhauggt 4, 0651 Oslo
tlf. Priv: 23 30 32 15 / 91 88 50 24
Nikolas.Goryczka@katolsk.no

Kapellaner:
p. Frans Szajer ofm.
Akersveien 16B, 0177 Oslo
tlf. Priv: 23 21 95 71 / 92 02 15 49
Frans.Szajer@katolsk.no

p. Mariusz Lewandowski
Enerhauggt 4, 0651 Oslo
tlf. Priv: 23 30 32 15 / 41 45 54 22
Mariusz.Lewandowski@katolsk.no

p. Gregor Gryz
Enerhauggt 4, 0651 Oslo
tlf. Priv: 23 30 32 15 / 47 65 58 54
Grzegorz.Gryz@katolsk.no

Menighetssekretær:
Frode Eidem
Frode.Eidem@katolsk.no

Organist:
Sara Strazynski
Sara.Strazynski@katolsk.no

Vaktmester og renholder:
Christy Reginold Lawrence

Frivillige på kontoret:
Romana Funnemark,
Berit Müller, Eileen Tørnes,
June Skaug

Leder av menighetsrådet:
Mary-Ann Ruud Jensen
Glimmerveien 24, 1155 Oslo
tlf. priv: 23 38 07 84
mary-a-r@online.no

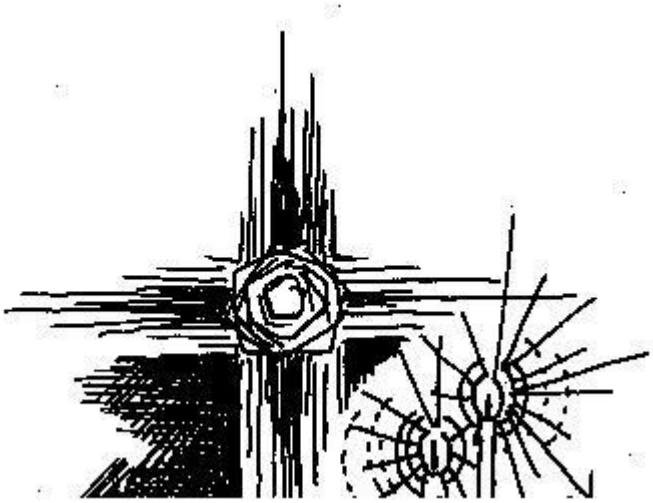

Utsnitt av tegning, Astri Tønnessen Berg

B-økonomi
Returadresse:
St. Hallvard kirke
Enerhauggt. 4
0651 Oslo

Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men sendes tilbake til avsender med opplysning om den nye adressen.

St Hallvard kirke
Enerhauggt.4, 0651 Oslo
tel: 23303200
Fax: 23303201
e-post: oslo-st.hallvard@katolsk.no
http://www.katolsk.no/okb/Oslo/Hallvard

Kontortid
Mandag til fredag kl 1000-1400

Holmlia messested
Ravnåsveien 28,1254 Oslo
tlf 22610217
Torsdager fra kl 1100 – 1400

Hallvardsvaka
Bidrag kan sendes til menighetskontoret merket Hallvardsvaka eller til Aslaug Espe, Skogfaret 10, 1430 Ås
e-post:hallvardsvaka@katolsk.no, 64942641 / 64 87 86 81

Ansvarlig redaktør: p.Nikolas Goryczka ofm
Redaktør: Aslaug Espe
Redaksjon: Kristin Espe Bjørnstad, Arthur Haakonsen, Jan Frederik Solem og Ole Martin Holte

Hjelp oss å holde kartoteket i orden. Si fra om du flytter eller om vi bruker feil navn, adresse, om husstanden mottar flere eksemplarer osv. Send oss gjerne en e-post... TAKK!!

Trykk: Haakon Arnesen as.Oslo